

Lászlóffy Csaba kolozsvári író, közösségi tagunk a hagyományos március 15-i művészeti díjak átadása során József Attila-díjban részesült.

* * *

Április 24. - az Örmény Genocídium 90. évfordulója

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület egy emléknaptár kiadásával emlékezik a másfélmillió - egyes becslések szerint közel kétfélmillió ötszáz ezer áldozatra. Nemcsak emlékezik, hanem emlékeztet is mindenkit - aki a naptárhoz hozzájutott - az egész év során. Hátha egyszer sikerül áttörni a hallgatás falát, nemcsak itthon, hanem a nagyvilágban is.

„Az etnocídiumot, amelynek áldozata 1,5-2,5 milliónyi török állampolgárságú örmény etnikumú személy volt, nemcsak Törökországban hallgatták agyon, hanem a szovjet tagállam Örmény Köztársaságban is. Csak Sztálin halála után szűnt meg a csend. Az áldozatokra való emlékezés a jereváni Jerern emlékműben öltött testet, amelyet csak nagy késéssel, a genocídium megtörténtének ötvenedik évfordulója után emeltek. Ekkor az örmény értelmiségiek kezdeményezésére egy bátor csapat Jereván utcáin tüntetést rendezett, nyilvánosan siratva elhunyt hozzátartozóikat, akikről eddig tilos volt megemlékezni általában, de különösképpen április 24-én, a genocídium évfordulóján. A világ azonban csak a 80-as években vett hivatalosan is tudomást az örmény népirtásról.

1983-ban elsőként az Egyházi Világtanács, 1984-ben pedig az Amerikai Egyesült Államok parlamentje, 1985-ben az ENSZ Emberjogi Bizottsága és 1987-ben az Európa Parlament Politikai Bizottsága ítélte el az örmény genocídiumot. Mint *Heinrich Potthoff* írja, a német nyilvánosság az örmény genocídiumot szinte a mai napig nem veszi tudomásul. Pedig ami 1915-ben és 1916-ban történt, az az emberek faji alapon való, államilag szervezett, szisztematikus kiirtása volt. Az örmény tragédia különössége éppen ebben az agyonhallgatásban rejlik. Az Örmény Köztársaság ugyan 1990-ben elfogadott egy törvényt a „genocídium elítéléséről” és április 24-ét állami gyásznappá nyilvánította. Mint Potthoftól tudjuk, öt évvel később azonban, 1995-ben a kultuszminisztérium utasítására törölte az örmény genocídiumot az iskolai tantervekből. Állítólag ez azért történt, hogy ne terheljék az örmény fiatalokat a múlt szörnyűségeivel, valójában azonban inkább azért, hogy ne rontsák a politikailag gyenge ország nemzetközi kapcsolatait.”

(Részlet Huszár Ágnes - Veres Péter: *Az örmény genocídium és utóélete c. tanulmányból.*)

* * *

Eltitkolt Genocídium

Meghívó

Az Országos Örmény Önkormányzat tisztelettel meghívja Önt és kedves családját 2005. április 23.-án az Örmény Genocídium 90. évfordulója alkalmából tartandó Megemlékezésre.

Fővédnök: Dr. Mádl Ferenc köztársasági elnök

Dzsivan R. Tabibijan

az Örmény Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete

Mesterházy Attila Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium politikai államtitkára

Közreműködnek:

Agárdy Gábor - Kossuth-díjas, a Nemzet Színésze

Lászlóffy Aladár - Kossuth-díjas költő

Dr. Dzsotjanné Krajcsír Piroska - történész

Flórián Antal - színművész

Kirkósa Orsolya - Magyar Állami Opera magánénekes

Várady Mária - színművésznő

Gurgen Ovszjepjan - Pozsonyi Nemzeti Opera magánénekes

Szerjan Avagjan - Jereváni Kamarakórus magánénekes

Örmény népzenei hangszeren kíséri:

Hovsepján Gavrus - chamancia,